

Commune Sanctae Martyris tantum,
et nec Virginis nec Martyris.

IN I. VESPERIS.

Antiphonae.

BUM esset Rex *
in accubitu suo,
nardus mea de-
dit odorem
suavitatis. Psalmi ut su-
pra pro Virginibus. [122]

2. In odorem * unguen-
torum tuorum currimus,
adolescéntulæ dilexerunt
te nimis.

3. Jam hiems tránsiit, *
imber ábiit, et recéssit :
surge amíca mea, et veni.

4. Veni elécta mea, * et
ponam in te thronum
meum, allelúia.

5. Ista est speciósa * in-
ter filias Jerúsalem.

Pro Martyre tantum.

Capitulum. Eccli. ij.

Confitebor tibi Dó-
mine Rex, et col-
laudábo te Deum
Salvatórem meum. Con-

sítébor nómini tuo : quó-
niam adjútor et protéctor
factus es mihi, et liberá-
sti corpus meum a perdi-
tione.

Pro nec Virg. nec Mart.

Capitulum. Prov. xxxj. b

Uherem fortem
quis invéniet? pro-
cul, et de últimis
fínibus pretium ejus. Con-
fídit in ea cor viri sui, et
spóliis non indigébit.

Hymnus.

FOrtem virili pectore
Laudémus omnes fé-
minam,

Quæ sanctitatis glória
Ubique fulget ínclýta.

Hæc sancto amóre sáu-
cia,

Dum mundi amórem nó-
xium

Horréscit, ad cœlestia
Iter perégit árduum.

Carnem domans jejúniis,
Dulcique mentem pábulo
Orationis nútriens,
Cœli potitur gaudiis.

Rex Christe virtus fór-
tium,

Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu, quæsu-
mus,

Audi benígnus súppli-
ces.

Deo Patri sit glória,

Ejúsque soli Filio,

Cum Spíritu Paráclito,

Nunc, et per omne sæcu-
lum. Amen.

V. Spécie tua et pulchri-
túdine tua. *R.* Inténde,
próspere procéde, et re-
gna.

Ad Magnif. Añã. Símile
est regnum cœlórum *

hómíni negotiátóri quæ-
rénti bonas margarítas :
invénta una pretiósa, de-
dit ómnia sua, et compa-
rávit eam.

Pro una Martyre tantum.

Oratio.

DEus, qui inter cétera
poténtiæ tuæ mirá-
cula étiam in sexu frágili
victóriam martyrii con-
tulisti : concéde propítius,
ut qui beátæ N. Mátyris
tuæ natalítia cólimus, per
ejsu ad te exémpla gra-
diámur. Per Dóminum no-
strum.

Pro plur. Mart. tantum.

Oratio.

DA nobis, quæsumus
Dómine Deus noster,
sanctárum Mátyrum tuá-
rum N. et N. palmas in-
cessábili devotióne vene-
rári : ut quas digna
mente non póssumus ce-
lebráre, humílibus saltem
frequentémus obséquijs.
Per Dóminum.

Pro nec Virg. nec Mart.

Oratio.

EXáudi nos Deus salu-
táris noster : ut sicut
de beátæ N. festivitáte
gaudémus, ita piæ devo-
tiónis erudiámur afféctu.
Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM.

Invit. Laudémus Deum
nostrum, * In confessiône
beátæ N.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

HUjus orátu Deus alme
nobis
Débitas pœnas scélerum
remítte ;
Ut tibi puro resonémus
almum

Pectore carmen.

Sit decus Patri, genitæque
Proli,

Et tibi compar utriúsque
virtus

Spiritus semper, Deus
unus omni

Témporis ævo.

Amen.

In I. Nocturno.

Añã. O quam pulchra *
est casta generatio cum
claritate!

Psalmus viij.

Domine Dóminus no-
ster, * quam admi-
rabile est nomen
tuum in univérſa terra!

Quóniam eleváta est ma-
gnificéntia tua, * super
cœlos.

Ex ore infántium et la-
cténtium perfecisti lau-
dem propter inimicos
tuos, * ut déstruas inimi-
cum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos
tuos, ópera digitorum tuó-
rum : * lunam et stellas,
quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod me-
mor es ejus? * aut filius
hóminis, quóniam vísitas
eum?

Minuísti eum paulo mi-
nus ab Angelis, glória et
honóre coronásti eum : *
et constituísti eum super
ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pé-
dibus ejus, * oves et boves
univérſas : insuper et pé-
cora campi.

Vólucres cœli, et pisces

maris, * qui perámbulant
sémitas maris.

Dómine Dóminus no-
ster, * quam admirábile
est nomen tuum in uni-
vérſa terra!

Añã. O quam pulchra est
casta generatio cum cla-
ritate!

Añã. Læva ejus * sub
cápite meo, et dextera
illius amplexábitur me.

Psalmus xvij.

Cœli enarrant glóriam
Dei, * et ópera má-
nuum ejus annúntiat fir-
maméntum.

Dies diéi erúctat ver-
bum, * et nox nocti índi-
cat sciéntiam.

Non sunt loquelæ, neque
sermónes, * quorum non
audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit
sonus eórum : * et in fines
orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernácu-
lum suum : * et ipse tam-
quam sponsus procedens
de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad
curréndam viam, * a sum-
mo cœlo egressio ejus :

Et occúrsus ejus usque
ad summum ejus : * nec
est qui se abscondat a
calóre ejus.

Lex Dómini immaculá-
ta convértens ánimas : *

testimónium Dómini fidé-
le, sapiéntiam præstans
párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ,
lætificántes corda : * præ-
céptum Dómini lúcidum,
illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus,
pérmanens in sæculum
sæculi : * júdicia Dómini
vera, justificáta in semet-
ipsa.

Desiderabilia super au-
rum et lápidem pretiósium
multum : * et dulcióra
super mel et favum.

Etenim servus tuus cu-
stódit ea, * in custodién-
dis illis retribúto multa.

Delicta quis intélligit?
ab occúltis meis munda
me : * et ab aliénis parce
servo tuo.

Si mei non fúerint domi-
nátí, tunc immaculátus
ero : * et emundábor a de-
lícto máximo.

Et erunt ut compláceant
elóquia oris mei : * et me-
ditatio cordis mei in con-
spéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, *
et redémptor meus.

Añã. Læva ejus sub cá-
pite meo, et dextera illius
amplexábitur me.

Añã. Revértere, * revér-
tere Sunamítis : revértere,
revértere, ut intueámur te.

Psalmus xvij.

Domini est terra, et
plenitúdo ejus : * or-
bis terrárum, et univérſi
qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária
fundávit eum : * et super
flúmina præparávit eum.
Quis ascéndet in montem
Dómini? * aut quis stabit
in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et
mundo corde, * qui non
accépit in vano ánimam
suam, nec jurávit in dolo
próximo suo.

Hic accípiet benedictió-
nem a Dómino : * et mi-
sericórdiam a Deo salu-
tári suo.

Hæc est generatio quæ-
réntium eum, * quæren-
tium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes
vestras, et elevámini por-
tæ æternáles : * et intro-
íbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex gló-
riæ? * Dóminus fortis et
potens : Dóminus potens
in prælio.

Attóllite portas príncipes
vestras, et elevámini
portæ æternáles : * et in-
troíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex gló-
riæ? * Dóminus virtútum
ipse est Rex glóriæ.

Añã. Revértere, revér-

tere, Sunamítis: revértere, et revértere, ut intueámur te.

V. Spécie tua et pulchritúdine tua. *R.* Inténde, prós pere procéde, et regna.

Pater noster. *Absolutio.* Exáudi Dómine. *V.* Jube domne. *Bened.* Benedictióne perpétua.

Pro . Martyre tantum, Lectiones. Confitébor tibi. et *R.* ut supra. [140]

Pro nec Virgine nec Martyre, ut sequuntur.

De parábolis Salomónis.

Lectio j. *Cap. xxxj. b*

Uliorem fortem quis invéniet? procul, et de últimis finibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit. Reddet ei bonum, et non malum, ómnibus diébus vitæ suæ. Quæsívit lanam et linum, et operáta est consílio mánuum suárum. Facta est quasi navis institóris, de longe portans panem suum. Et de nocte surréxit, dedítque prædam domésticis suis, et cibária ancillis suis. Considerávit agrum, et emit eum: de fructu mánuum suárum plantávit véneam. Accínxit fortitúdine lumbos suos, et roborávit bráchium suum.

R. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum: * Quia concupívit Rex spéciem tuam. *V.* Spécie tua et pulchritúdine tua, inténde, prós pere procéde, et regna. — Quia.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio ij.

Gustávit, et vidit quia bona est negotiatio ejus: non exstinguétur in nocte lucérna ejus. Manum suam misit ad fórtia, et dígiti ejus apprehendérunt fusum. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis: omnes enim doméstici ejus vestíti sunt duplícibus. Stragulatam vestem fecit sibi: byssus et púrpura indumentum ejus. Nóbilis in portis vir ejus, quando séderit cum senatóribus terræ. Síndonem fecit, et véndidit, et cingulum trádidit Chananæo.

R. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. *V.* Spécie tua et pulchritúdine tua, inténde, prós pere procéde, et regna. — Proptérea.

Benedictio. Spíritus sancti grátia.

Lectio iij.

Fortitúdo et decor indumentum ejus, et ridébit in die novíssimo. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus. Considerávit sémitas domus suæ, et panem otíosa non comédit. Surrexérunt filii ejus, et beatíssimam prædicavérunt: vir ejus, et laudávit eam. Multæ filiæ congregavérunt divítias: tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: múlier tímens Dóminum, ipsa laudábitur. Date ei de fructu mánuum suárum: et laudent eam in portis ópera ejus.

R. Spécie tua et pulchritúdine tua, * Inténde, prós pere procéde, et regna. *V.* Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. — Inténde. *Gloria.* Inténde.

In II. Nocturno.

Aña. Spécie tua * et pulchritúdine tua, inténde, prós pere procéde, et regna.

Psalmus clix.

Sructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * poténtissime,

Spécie tua et pulchritúdine tua, * inténde, prós pere procéde, et regna,

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * et dedúcet te mirábiliter dextera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi: * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus Deus tuus óleo lætitiæ pro consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te filia regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto: * circúmdata varietáte.

Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam : * et obliviscere populum tuum, et domum patris tui.

Et concupiscet Rex decorem tuum : * quoniam ipse est Dominus Deus tuus, et adorabunt eum.

Et filiae Tyri in muneribus * vultum tuum deprecabuntur : omnes divites plebis.

Omnis gloria ejus filiae Regis ab intus, * in fimbriis aureis circumamicta varietatibus.

Adducuntur Regi virgines post eam : * proximae ejus afferentur tibi.

Afferentur in laetitia et exultatione : * adducuntur in templum Regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii : * constitues eos principes super omnem terram.

Memores erunt nominis tui * in omni generatione et generationem.

Propterea populi confitebuntur tibi in aeternum : * et in saeculum saeculi.

Añã. Spécie tua et pulchritudine tua, intende, prospere procede, et regna.

Añã. Adjuvabit eam * Deus vultu suo : Deus in

médio ejus, non commovebitur.

Psalmus xlv.

Deus noster refugium, et virtus : * adjutor in tribulationibus, quae invenerunt nos nimis.

Propterea non timebimus dum turbabitur terra : * et transferentur montes in cor maris.

Sonuerunt, et turbatae sunt aquae eorum : * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus laetificat civitatem Dei : * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus, in médio ejus, non commovebitur : * adjuvabit eam Deus mane diluculo.

Conturbatae sunt Gentes, et inclinata sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Venite, et videte opera Domini, quae posuit prodigia super terram : * auferens bella usque ad finem terrae.

Arcum conteret, et confringet arma : * et scuta comburet igni.

Vacate, et videte quomodo

niam ego sum Deus : * exaltabor in Géntibus, et exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Añã. Adjuvabit eam Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovebitur.

Añã. Aquae multae * non poterunt extinguere caritatem.

Psalmus xlvij.

Magnus Dominus, et laudabilis nimis * in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundatur exultatione universae terrae mons Sion, * latera Aquilonis, civitas Regis magni.

Deus in domibus ejus cognoscetur, * cum suscipiet eam.

Quoniam ecce reges terrae congregati sunt : * convenerunt in unum.

Ipsi videntes sic admirati sunt, conturbati sunt, commoti sunt : * tremor apprehendit eos.

Ibi dolores ut parturientis, * in spiritu vehementi conteres naves Tharsis.

Sicut audivimus, sic vidimus in civitate Domini virtutum, in civitate Dei nostri : * Deus fundavit eam in aeternum.

Suscipimus Deus misericordiam tuam, * in médio templi tui.

Secundum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terrae : * justitia plena est dextera tua.

Laetetur mons Sion, et exsultent filiae Judae, * propter judicia tua Domine.

Circumdote Sion, et complectimini eam : * narrate in turribus ejus.

Ponite corda vestra in virtute ejus : * et distribuite domos ejus, ut enarretis in progenie altera.

Quoniam hic est Deus, Deus noster in aeternum, et in saeculum saeculi : * ipse reget nos in saecula.

Añã. Aquae multae non poterunt extinguere caritatem.

V. Adjuvabit eam Deus vultu suo. **R.** Deus in médio ejus, non commovebitur.

Pater noster. **Absolutio.** Ipsius pietas. **V.** Jube domne. **Benedictio.** Deus Pater omnipotens.

Ex libro sancti Ambrósii Episcopi de Viduis.

Lectio iii. Prope finem.

Agrum hunc Ecclesiae fertilem cerno, nunc integritatis flore vernantem, nunc vi-

duitatis gravitate pollentem, nunc etiam conjugii fructibus redundantem. Nam etsi diversi, unius tamen agri fructus sunt: nec tanta hortorum lilia, quantae aristae segetum, messium spicae: compluriumque spatia camporum recipiendis aptantur seminibus, quam reddidis novae fructibus feriuntur. Bona ergo viduitas, quae toties apostolico iudicio praedicatur. Haec enim magistra fidei, magistra est castitatis.

R. Propter veritatem, et mansuetudinem, et iustitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. **V.** Specie tua et pulchritudine tua, intende, prospere procede, et regna. — Et deducet.

Bened. Christus perpetuae.

Lectio v.

Unde et illi qui deorum suorum adulteria et probra venerantur coelibatus et viduitatis statuere poenas, ut aemulicriminum multarent studia virtutum, specie quidem, qua fecunditatem quaererent, sed studio, quo propositum castitatis abolerent. Nam confectis

et miles stipendiis arma deponit, et relicto officio quod gererat, ad propria veteranus rura dimittitur, ut et ipse exercitae laboribus vitae requiem consequatur: et alios spes futurae quietis subeundis faciat operibus promptiores. Agricola quoque maturior torquendam alivivam committit, et juvenili gravatus opere providentiam curae senilis explorat: vitem facilius tondere, quam premere, ut juvenescentem luxuriam reprimat, et adulescentem lasciviam falce succidat: parcorum quamdam partium castitatem docens etiam in vitibus exspectendam.

R. Dilixisti iustitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae. **V.** Propter veritatem, et mansuetudinem, et iustitiam. — Propterea.

Bened. Ignem sui amoris.

Lectio vj.

Similis huic vidua velut emeritis veterana stipendiis castitatis, et si conjugii arma deponat, domus tamen totius pacem gubernat: et si vehendis oneribus otiosa,

maritandis tamen junioribus provida, ubi cultus utilior, ubi fructus uberius sit, quarum copulam aptiorem, senili gravitate disponit. Itaque si maturioribus quam junioribus committitur ager, cur putas utiliorem nuptam esse quam viduam? Quod si persecutores fidei persecutores fuerunt etiam viduitatis: utique fidem sequentibus viduitas non pro supplicio fugienda est, sed tenenda pro praemio.

R. Fallax gratia, et vana est pulchritudo: * Mulier timens Deum, ipsa laudabitur. **V.** Date ei de fructu manuum suarum, et laudent eam in portis opera eius. — Mulier. Gloria Patri. Mulier.

In III. Nocturno.

Añ. Nigra sum, * sed formosa, filiae Jerusalem: ideo dilexit me Rex, et introduxit me in cubiculum suum.

Psalmus cxx.

Cantate Domino canticum novum: * cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, et benedicite nomini eius: * annuntiante de die in diem salutare eius.

Annuntiate inter Gentes gloriam ejus, * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus, et laudabilis nimis: * terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii Gentium daemonia: * Dominus autem caelos fecit.

Confessio, et pulchritudo in conspectu ejus: * sanctimonia et magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferre Domino patriae Gentium, afferre Domino gloriam et honorem: * afferre Domino gloriam nomini ejus.

Tollite hostias, et introite in atria ejus: * adorante Dominum in atrio sancto ejus.

Commoveatur a facie ejus universa terra: * dicite in Gentibus quia Dominus regnavit.

Etenim correxit orbem terrae qui non commovebitur: * iudicabit populos in aequitate.

Laetentur caeli, et exsultet terra, commoveatur mare, et plenitudo ejus: * gaudebunt campi, et omnia, quae in eis sunt.

Tunc exsultabunt omnia ligna silvarum a facie Domini, quia venit: * .*

quóniam venit iudicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritaté sua.

Añã. Nigra sum, sed formósa, filiæ Jerúsalem : ideo diléxit me Rex, et introduxit me in cubiculum suum.

Añã. Trahe me post te, * in odórem currémus unguentórum tuórum : óleum effúsum nomen tuum.

Psalmus cxbj.

Dominus regnávít, exsúltet terra : * lætén- tur insulæ multæ.

Nubes, et caligo in circúitu ejus : * justítia, et júdicium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimicos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt coeli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audivit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt filiæ Judæ, * propter júdicia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámmini justí in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Añã. Trahe me post te, in odórem currémus unguentórum tuórum : óleum effúsum nomen tuum.

Añã. Veni sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Psalmus cxbj.

Cantáte Dómino cánticum novum : * quia mirabilia fecit.

Salvávít sibi dextera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutare suum : * in con-

spéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritatís suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutare Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra : * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductilibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit iudicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Añã. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

V. Elégit eam Deus, et præelégit eam. **R.** In tabernáculo suo habitare facit eam.

Pater noster. **Absolutio.** A vínculis. **V.** Jube domne. **Bened.** Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Léctio vij. Cap. xij. f

In illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc : Símile est regnum cœlórum thesáuro abscondito in agro. Et réliqua.

Homília S. Gregórii Papæ.

Homil. xj. in Evangelia.

Cœlórum regnum, fratres caríssimi, idcirco terrénis rebus símile dicitur, ut ex his quæ ánimus novit, surgat ad incógnita quæ non novit : quátenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, et per ea, quæ usu didicit, quasi confricátus incaléscat : ut per hoc, quod scit notum dilígere, discat et incógnita amáre. Ecce enim cœlórum regnum thesáuro abscondito in agro comparátur : quem qui invenit homo abscondit, et præ gáudio illius vadit, et vendit univérsa, quæ habet, et emit agrum illum.

R. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus : considerávit sémitas domus suæ,

* Et panem otíosa non comédit. **V.** Gustávit et vidit quia bona est nego-

tiatio ejus : non extinguetur in nocte lucerna ejus. — Et panem.

Bened. Cujus **vel** Quorum festum colimus.

Lectio viij.

QUA in re hoc quoque notandum est, quod inventus thesaurus absconditur, ut servetur : quia studium celestis desiderii a malignis spiritibus custodire non sufficit, qui hoc ab humanis laudibus non abscondit. In presenti etenim vita, quasi in via sumus, quae ad patriam pergitur. Maligni autem spiritus iter nostrum quasi quidam latrunculi obsident. Depredari ergo desiderat, qui thesaurum publice portat in via. Hoc autem dico, non ut proximi opera nostra bona non videant, cum scriptum sit : Videant opera vestra bona, et glorificent Patrem vestrum, qui in caelis est : sed ut per hoc, quod agimus, laudes exterius non quaeramus. Sic autem sit opus in publico, quatenus intentio maneat in occulto : ut et de bono opere proximis praebeamus exemplum, et tamen per intentionem, qua Deo soli

placere quaerimus, semper optemus secretum.

R. Regnum mundi, et omnem ornatum saeculi contempsi propter amorem Domini mei Jesu Christi :

*** Quem vidi, quem amavi, in quem credidi, quem dilexi. V.** Eructavit cor meum verbum bonum : dico ego opera mea Regi. — Quem. **Gloria.** Quem.

Bened. Ad societatem.

Lectio ix.

Thesaurus autem celeste est desiderium : ager vero, in quo thesaurus absconditur, disciplina studii celestis. Quem profecto agrum venditis omnibus comparat, qui voluptatibus carnis renuntians, cuncta sua terrena desideria per disciplinae celestis custodiam calcat : ut nihil jam, quod caro blanditur, libeat ; nihil quod carnalem vitam trucidat, spiritus perhorrescat. **Te Deum. 20.**

AD LAUDES,

et per Horas, Añae.

I. Dum esset Rex ***** in accubitu suo, nardus mea dedit odorem suavitatis.

Ps. Dominus regnavit **cum reliquis. 21.**

2. In odorem ***** unguentorum tuorum currimus, adolescentulae dilexerunt te nimis.

3. Jam hiems transiit, ***** imber abiit, et recessit : surge amica mea, et veni.

4. Veni electa mea, ***** et ponam in te thronum meum, alleluia.

5. Ista est speciosa ***** inter filias Jerusalem.

Pro Martyre tantum.

Capitulum. Eccli. ij.

Confitebor tibi Domine Rex, et collaudabo te Deum Salvatorem meum. Confitebor nomini tuo : quoniam adjutor et protector factus es mihi, et liberasti corpus meum a perditione.

Pro nec Virg. nec Mart. Capitulum. Prov. xxxj. b

Mulierem fortem quis inveniet? procul, et de ultimis finibus pretium ejus. Confidit in ea cor viri sui, et spoliis non indigebit.

Hymnus.

Fortem virili pectore Laudemus omnes feminam, Quae sanctitatis gloria Ubique fulget inclyta. Haec sancto amore saucia, Dum mundi amorem noxium

Horréscit, ad caelestia Iter perégit arduum. Carnem domans jejuniis, Dulcique mentem pabulo Orationis nutriens, Coeli potitur gaudiis. Rex Christe virtus fortium, Qui magna solus efficit, Hujus precatu, quaesumus, Audi benignus supplices.

Deo Patri sit gloria, Ejusque soli Filio, Cum Spiritu Paraclito, Nunc, et per omne saeculum. Amen.

V. Diffusa est gratia in labiis tuis. **R.** Propterea benedixit te Deus in aeternum.

Ad Benedictus, Añae. Date ei ***** de fructu manuum suarum, et laudent eam in portis opera ejus.

Pro una Martyre tantum.

Oratio.

Deus, qui inter cetera potentiae tuae miracula etiam in sexu fragili victoriam martyrii contulisti : concede propitius, ut qui beatae **N.** Martyris tuae natalitia colimus, per ejus ad te exempla gradiamur. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

Pro plur. Mart. tantum.

Oratio.

DA nobis, quæsumus
Dómine Deus noster,
sanctárum Mártyrum tuá-
rum *N. et N.* palmas in-
cessábili devotióne vene-
rári : ut quas digna men-
te non pòssumus celebrá-
re, humilibus saltem fre-
quentémus obséquijs. Per
Dóminum.

Pro nec Virgine nec Mart.

Oratio.

EXáudi nos Deus salu-
táris noster : ut sicut
de beátæ *N.* festivitate
gaudémus, ita piæ devo-
tiónis erudiámur affectu.
Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Aña. In odórem.

Pro Martyre tantum, Ca-
pitulum. Confitébor. ut
supra. [157]

Pro nec Virgine nec Mart.
Capit. Mulierem. [157]

R. br. Spécie tua, * Et
pulchritúdine tua. Spécie.
V. Inténde prospere pro-
céde, et regna. Et pul-
chritúdine. Glória Patri.
Spécie tua.

V. Adjuvábít eam Deus
vultu suo. *R.* Deus in mé-
dio ejus, non commové-
bitur.

AD SEXTAM.

Aña. Jam hiems tránsiit.

Pro Martyre tantum.

Capitulum. Eccli. Ij.

LIberásti me secúndum
multitúdinem mise-
ricórdiæ nóminis tui a ru-
giéntibus, præparátis ad
escam, de mánibus quæ-
réntium ánimam meam,
et de multis tribulatióni-
bus quæ circumdedérunt
me.

Pro nec Virgine nec Mart.

Capitulum. Prov. xxxj. c

MAnum suam apéruit
inopi, et palmas
suas exténdit ad páupe-
rem. Non timébit dómui
suæ a frigóribus nivis.

R. br. Adjuvábít eam,
* Deus vultu suo. Adjuvá-
bit. *V.* Deus in médio ejus,
non commovébitur. Deus
vultu. Glória Patri. Adju-
vábít.

V. Elégit eam Deus, et
præelégit eam. *R.* In ta-
bernáculo suo habitáre fa-
cit eam.

AD NONAM.

Aña. Ista est speciósa.

Pro Martyre tantum.

Capitulum. Eccli. Ij.

LAudábit usque ad
mortem ánima mea
Dóminum, quóniam éruis

sustinétes te, et liberas
eos de manu angústia,
Dómine Deus noster.

Pro nec Virgine nec Mart.

Capitulum. Prov. xxxj. d

MUltæ filiaē congrega-
vérunt divítias : tu
supergréssa es univérsas.
Fallax grátia, et vana est
pulchritúdo : mulier ti-
mens Dóminum, ipsa lau-
dábitur.

R. br. Elégit eam Deus,
* Et præelégit eam. Elé-
git. *V.* In tabernáculo suo
habitáre facit eam. Et
præelégit. Glória Patri.
Elégit.

V. Diffúsa est grátia in
lábiis tuis. *R.* Proptérea
benedíxit te Deus in ætér-
num.

IN II. VESPERIS.

Añæ, Capit. et Hymnus
de Laud. [156] Psalmi ut
supra pro Virgínibus. [122]

V. Diffúsa est grátia in
lábiis tuis. *R.* Proptérea
benedíxit te Deus in ætér-
num.

Ad Magnif. Aña. Manum
suam * apéruit inopi, et
palmas suas exténdit ad
páuperem, et panem otio-
sa non comédit

Si fuerint plures non Vir-
gines, idem fit Officium ut
supra.

II. LECTIONES

PRO MARTYRE TANTUM.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Joánnis
Chrysóstomi.

Serm. lxxvj. de diversis
novi Testamenti locis.

Lectio iii.

SGO máxime com-
memoratiónes dí-
ligo Mártyrum, dí-
ligo, et ampléctor ; atque
omnes quidem, sed tum
præcipue, cum mulierum
certámina proponúntur.
Quanto enim infirmius est
vas, tanto major est grá-
tia, tanto illústrius est tro-
phæum, tanto insignior
est victória, non ob imbe-
cillitátem sexus athletá-
rum, sed quod per ea,
quibus vícerat inimicus,
nunc étiam vincátur.

R. Propter veritátem, et
mansuetúdinem, et justí-
tiam : * Et dedúcet te mira-
biliter dextera tua. *V.* Spé-
cie tua et pulchritúdine
tua, inténde, prospere pro-
céde, et regna. — Et de-
dúcet.

Lectio iv.

PER mulierem vicit,
per mulierem supe-
rátus est. Hoc illíus ántea
telum erat ; hoc illíus nunc

cædis factum est instrumentum, hoc vas apparuit insuperabile. Peccavit illa prior, et mortua est: ista mortua est, ne peccaret. Illa tum futilis promissi spe inflata, Dei leges violavit; hæc vitam præsentem contempsit, ne fidem in suum benefactorem ejuraret. Quam igitur deinceps sperare poterunt excusationem viri, si molles sint, et ignavi; quam vero veniam, cum fortiter, ac viriliter se gerant mulieres, cum adeo se generose ad certamina pietatis accingant?

R. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. **V.** Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. — Propterea.

Lectio vij.

Fuit illi corpus imbecillum, et obnoxius sexus injuriæ; verumtamen omnium horum imbecillitatem adveniens gratia occultavit. Nihil enim est, nihil plane potentius est eo, qui magno cum studio Dei timorem habeat in mente defixum, sed quamvis ignes, quamvis ferrum, quamvis bestias, quamvis aliud quidvis minentur hostes, omnia nullo negotio contemnit; quod utique Beata ista etiam fecit.

R. Fallax gratia, et vana est pulchritudo: * Mulier timens Deum, ipsa laudabitur. **V.** Date ei de fructu manuum suarum, et laudent eam in portis operæ ejus. — Mulier. Gloria Patri. Mulier.

Commune Dedicationis Ecclesie.

IN I. VESPERIS.

Antiphonæ.

Domum tuam Domine * decet sanctitudo, in longitudinem dierum.

Psalmi ut in j. Vesperis de Communi Apostol. [2] et loco ultimi, Ps. Lauda Jerusalem. ut infra.

2. Domus mea, * domus orationis vocabitur.

3. Hæc est domus Domini * firmiter ædificata, bene fundata est supra firmam petram.

4. Bene fundata est * domus Domini supra firmam petram.

5. Lapidis pretiosi * omnes muri tui, et turres Jerusalem gemmis ædificabuntur.

Psalmus cxxvij.

Lauda Jerusalem Dominum: * lauda Deum tuum Sion.

Quoniam confortavit seras portarum tuarum: * benedixit filiis tuis in te. Qui posuit fines tuos pacem: * et adipe frumenti satiat te.

Qui emittit eloquium suum terræ: * velociter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nebulam sicut cinerem spargit, Mittit crystallum suam sicut buccellas: * ante faciem frigoris ejus quis sustinebit?

Emittet verbum suum, et liquefaciet ea: * flabit spiritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annuntiat verbum